

Z historie naší školy

Historikové se shodují v názoru, že páni z Boskovic, kteří zastávali ve středověku významné státnické funkce, podporovali ve svém poddanském městě vzdělání. Nejstarší archivní doklad o boskovické škole pochází až z roku 1561, historikové však usuzují o existenci školy již začátkem 15. století. Ale i v pozdějších dobách se školství v Boskovicích dařilo. Svědčí o tom existence hned několika škol – chlapecké a dívčí obecné školy, měšťanské školy, školy židovské, rodinné školy pro dívky, Zemské dívčí vychovatelny, Živnostenské školy pokračovací, ale také např. gymnázia.

Ve vzdělávacím procesu má své nezastupitelné místo chlapecká škola obecná – základní škola nám. 9. května. Její počátky byly pohnuté, výstavba trpěla nedostatkem pracovních sil a její zprovoznění zcela zaniklo ve smutných událostech té doby, kterou kronikář nadepsal slovy: „Příchod německého vojska.“ Vojáci tehdy obsadili budovy – gymnázium, městskou školu, obecnou školu chlapeckou a obecnou školu dívčí.

V místech, kde dnes škola stojí, bývalo kdysi hřiště. Příležitostně jej využívaly i zábavné kočující podniky s kolotoči a cirkusem. Výstavba obecné chlapecké školy na dnešním náměstí 9. května byla zahájena v srpnu 1938. Když rodičovská veřejnost začala poukazovat na to, že stará budova obecné školy chlapecké (dřívější Integrované školy na Komenského ulici) už nevyhovuje výuce a jako protest neposlali své děti na jeden den do školy, přistoupila v roce 1937 místní školní rada k vypsání soutěže na projekty ke stavbě chlapecké obecné školy. Porota vedená odborníky udělila 1. místo a 5 000,- Kčs ing. Liebscherovi a Wiesnerovi z Brna. Koncem srpna se začaly kopat základy pro novou stavbu. K chystané slavnosti položení základního kamene na den 28. září již však nedošlo, neboť byla vyhlášena mobilizace. Podle plánů měla být stavba do zimy pod střechou a od školního roku 1939-40 se již mělo vyučovat v nové budově. Pro nedostatek pracovníků však stavba postupovala velmi pomalu, takže se do zimy podařilo udělat pouze základy a upravit je k přezimování. Koncem srpna 1940 byl již hlavní trakt dokončen. Celkový náklad na novou budovu činil 4 077 852,- Kč.

Vyučování v nové budově začalo 2. září 1940 v 11 třídách, a to: 1.A,B, 2.A,B, 4.A,B a 5.A,B. Tři třídy a kabinet v přízemí byly zabaveny pro německou obecnou školu, a tak 3.A byla přechodně umístěna v dívčí obecné škole v Růžové ulici a třída 3.B a pomocná škola byly ponechány v budově staré obecné školy. Druhé poschodí školní novostavby pronajala školní rada odborné škole pro ženská povolání, suterén v severní části katastrálního úřadu. Protože vedlejší trakt školní budovy s ústředními šatnami, tělocvičnou a byty nebyl ještě dokončen, bylo po celý rok používáno vchodu ze Šemberovy ulice. Všechny třídy zde byly umístěny až v polovině září 1943 po odchodu katastrálního měřického úřadu.

Řadu organizačních změn zaznamenala škola koncem války. Dne 24. září 1944 byla zabrána pro vojenský lazaret tělocvična a jedna třída pro skladiště autopneumatik. Týž den byly německým vojskem zabráný všechny místnosti odborné školy pro ženská povolání ve II. patře. Dne 23. listopadu 1944 byly rozhodnutím německých úřadů zabráný všechny místnosti kromě těch, které sloužily potřebám technického oddělení okresního úřadu. 6. prosince 1944 převzal správu budovy vojenský lazaret. Vojenská správa provedla v budově různé adaptace nutné ke zřízení operačních sálů a nemocničních pokojů. Rozhodnutím místního velitele protiletectvé obrany byla škola zapojena na výstražnou stanici protiletectvé obrany. Na střeše byla proto zařízena pozorovatelná protiletectvé policie. Od 8. prosince 1944 bylo vyučováno v měšťanské škole chlapecké, kde byly umístěny i třídy gymnázia. Vyučování probíhalo od 13 do 16 hodin se zkrácenými vyučovacími jednotkami, protože třídy nebyly opatřeny dostatečným zatemněním. 19. ledna 1945 pak bylo vyučování výnosem ministerstva školství přerušeno úplně a žákům byly pouze dvakrát týdně zadávány úkoly. Města i obce byly z pravidelného každodenního života vyrušovány častými leteckými poplachy, a tak bylo 16. dubna pozastaveno vyučování ve všech školách.

Po osvobození bylo nutno uvést školu do náležitého stavu, proto se koncem května začalo po půldnech vyučovat v dívčí škole. Školní rok byl ukončen 19. července 1945. Nový školní rok začal 3. září. Pro nedostatek učeben přesídlily do budovy i třídy obecné školy dívčí. Rodinná škola obývala většinou jen II. poschodí. Ve školním roce 1949-50 byla provedena koedukace. 24. dubna 1953 byl vydán nový školský zákon, na jehož základě vznikla sloučením bývalé I. národní školy a II. střední školy osmiletá střední škola. Do jejího obvodu patřily obce: Valchov, Ludíkov, Žďárná, Suchý, Velenov, Vratíkov a Újezd. Protože počet žáků se neustále zvyšoval, bylo nutné zavádět vyučování na směny. Ve školním roce 1965-66 se směnnému vyučování nevyhnula již žádná třída. K výuce byly využívány i volné místnosti v Domě požárníků a na LŠU. Proto byla v roce 1970 provedena přístavba dalších šesti učeben. Tři byly vybudovány adaptací místností bývalé mateřské školy a tři nově postaveny. V roce 1971 se uskutečnila plánovaná generální oprava ústředního topení, při níž bylo staré topení na páru nahrazeno ústředním topením na vodu se dvěma kotli o výhřevné ploše 40 m². Do všech tříd a kabinetů byla zavedena tekoucí voda. Rovněž byl postaven nový objekt na dvoře LŠU pro školní družinu.

Další velkou stavební akcí byla nová školní jídelna s moderní kuchyní. Se stavbou se započalo v roce 1980, k otevření došlo ke konci měsíce října 1982. Prostory bývalé školní kuchyně byly po adaptaci využity pro pracovní činnosti.

Velkou změnou prošla škola v letech 1990-91, kdy dostala nový kabát – komplexní fasádu. V dalším období bylo realizováno propojení přístavby s hlavní budovou. Další úpravy, které změnilly vnější vzhled, proběhly v roce 1995, a to zabudování ping-pongových stolů a laviček před školu a vybudování malého hřiště rozšířením „dvorečku“ u přístavby do prostoru parku. V roce 1998 bylo hřiště vylepšeno pružným umělým povrchem. Současně s úpravami vnějšími probíhaly i úpravy vnitřní: hlavní vchod je nyní ze strany ZUŠ. V prostorách bývalé síně tradice byly v roce 1992 zbudovány chybějící kabinety, nářadovna, pracovna psaní na stroji a šatna pro učitele. O rok později v roce 1993 byla uskutečněna generální oprava tělocvičny s vedlejšími prostorami a sociálním zařízením. Postupně se přibudovala školní dílna. V roce 1993 se podařilo vybudovat 1. počítačovou učebnu. V roce 1995-96 se škola „zvětšila“ nástavbou nad školní jídelnou. Byly zde zbudovány jednak učebny, které chyběly pro opětovně zavedené deváté ročníky, a jednak i kabinety. Její zbudování stálo 3,5 mil. Kč.

Ve zlepšování pracovního prostředí se pokračovalo. V roce 1996 byla nákladem 1,6 mil. Kč provedena plynofikace kotelny. Ve dvou etapách v roce 1996 a 1998 bylo zrekonstruováno sociální zařízení na celé škole. Tato oprava přišla zhruba na 2 mil. Kč.

1. 7. 2005 vznikla sloučením tří stávajících základních škol Základní škola Boskovice, která je nástupnickou organizací ZŠ Boskovice, nám. 9. května. Škola působí na třech odloučených pracovištích – náměstí 9. května, Sušilova a Slovákova.

V současné době probíhá na pracovišti náměstí 9. května rozsáhlá rekonstrukce školní budovy – výměna oken, zateplování budovy, nová fasáda.

(čerpáno z Kroniky města Boskovice a Kroniky školy)